

מי לחץ על ההדק ב-3 ביוני

קורבן הנקשות ארגוב פרובוקציה אמניה

מובא בעזרת הרואר הדיפלומטי של מדינה סייענית, חוליית הפיגוע עצמה מובאת מח"ל, דרכי הנסיגה ואמצעי החילוץ מוכנים, והחוליה יוצאת מיד מן הארץ.

פעולה מוזמנת ליום

מסויים

ד"ר הרב הבלט כפיגוע הלונדוני הוא שכל זה לא נעשה.

היה זה פיגוע חובבני מאין כמוהו. כל מבצעיו נתפסו מיד.

בחירתו של קרובי-מישפחה לביצוע הפיגוע מזורה שיבעתיים. אין ראשי אירגון שולח את קרובו לפעולה, כי תפיסתו עלולה לזהות את ראשי האירגון. במיקרה זה מדובר בצעיר שלא היה טרוריסט מיקצועי, אלא תלמיד שנשלח על-ידי אבונידאל ללמוד בלונדון, על-ידי החשבון האירגון ובחטואו של טרוריסט. כלומר: לא היה זה טרוריסט בהסוואה של סטודנט, אלא להיפך.

כל זה מעיד על כך שבניגוד לשאר הפעולות של אבונידאל, פעולה זו בוצעה בחיסזון מירבי. לא היה זמן להביא אנשי-מיקצוע מחו"ל ולארגן את הפעולה בראוי.

משמע: מישהו הורה לאבד נידאל לא רק לבצע את הפיגוע.

האחריות של אבונידאל לכל הפיגועים האלה הוכחה על-ידי המעבדות לזיהוי פלילי של המישטרות באירוסה, המח' ליסות ביניהן מידע.

הדבר לא הפריע מעולם לממשלת ישראל לייחס פעולות אלה ל"אירגון המרצחים המכונה אש"ף" ולהזכיר בהקשר זה את פת"ח — כאילו לא ידעה שהמדובר באירגון הפוך, שנטל לעצמו את אותו השם. כך זה היה גם לגבי הפיגוע בלונדון.

מישטרת לונדון פעלה במרץ ולכדה את כל חברי חוליית הפיגוע. היא כללה את בן-אחיו של אבונידאל עצמו, דבר שסילק כל ספק.

ביודעה את חשיבות העניין, מיהרה ממשלת-בריטניה לפרסם הודעה, שייחסה את הפיגוע בסירוש לאירגון של אבונידאל. הדבר לא הפריע לבגין לטעון, כי שיכת"ה ממשיכה שכונסה למחרת היום, היום השישי, כי הפיגוע בוצע על-ידי אש"ף. באותה ישיבה מסר ראש השב"כ כי הפעולה בוצעה, כנראה, על-ידי האירגון של אבונידאל, והוא הציע כי גידעון מחניימי, היועץ למילחמה בטורר, שנכח בישיבה, יסביר לשרים את טיבו של אירגון זה. כפי שמספרים זאב שיף ואהוד יערי בספרם, מילחמת שולל קטע בגין את דבריו ואמר: "אין צורך, כולם אש"ף." ואילו רפאל איתן הרמטכ"ל אמר

כדי להניא אותו מפתיחת המילחמה. שרון הודיע לו כי ישראל עומדת לפלוש ללבנון בימים הקרובים. היג טוען כי הסביר לשרון "בשפה הפשוטה ביותר שבלי פרובוקציה המוכרת בעולם תהיה לפלישה כזאת השפעה הרסנית על היחסים עם ארצות-הברית".

בשפה דיפלומטית, ה"כ" נובע לא פעם מן ה"לאו", וה"לאו" מן ה"כן". מקובל להחליף ניסוח חיובי בניסוח שלילי, ולהיפך.

כאשר היג אמר לשרון כי אסור לפתוח במילחמה "בלי פרובוקציה המוכרת בעולם", הוא אמר לו למעשה: מותר לפתוח במילחמה אם תהיה פרובוקציה כזאת.

ובמילים עוד יותר פשוטות: אם אתה רוצה לפתוח בי מילחמה, תוך הסכמת ארצות-הברית, אתה זקוק לפרובוקציה שהעולם יכיר בה.

היה זה אישור מותנה: פרובוקציה מילחמה, מי שרוצה במילחמה, חייב לדאוג לפרובוקציה.

מי שיוספק את הפרובוקציה יביא למילחמה.

מכאן השאלה הגורלית, שהונחה בכל הספרים שפורסמו עד כה על המילחמה:

מי נתן את ההוראה לבצע את ההתנקשות? אין כל ספק לגבי זהות המתנקשים. הם שייכים לקבוצת-הטרור של צבאי

עורך "העולם הזה" מגלה סודות מדהימים: איך רחפו הסורים את בגין ושרון למילחמה שהפסדנו

אלא גם קבע לו גבול של זמן: על אבונידאל היה לבצע את הפעולה באותו יום, ה'3 ביוני 1982.

כך מצטרפים הדברים: באמצע מאי אמר היג לשרון כי יוכל לפעול, באישור אמריקאי, רק אם המילחמה תוסווה כתגובה על פרו-בוקציה חריג-משמעת, שהעולם כולו יכיר בה.

תוך שבועיים בוצע בלונדון הפיגוע, שהיווה כלי ספק פרובוקציה כזאת.

ב'4 ביוני התכנסה הממשלה והחל ליטה על הפצצה, בתיקוה כי אש"ף יגיב נגד יושבי הגליל, וכי תגובה זו תצדיק את המילחמה בעיני הציבור היהודי והעולמי. נותרה השאלה המכרעת:

בנא, המכונה אבונידאל — שפרש לפני עשר שנים ויותר מפת"ח, והמנהל מילחמת-חורמה ביאסר ערפאת וכי אנשיו.

אבו נידאל — אבו שוידאל

אבונידאל היה ציג אש"ף בכנבדא, ושם מכר את עצמו לעיראקים, בתקופה שבה היתה עיראק אחת המדינות הערביות הקיצוניות ביותר. הוא קרא לאירגון "פתח — המיפקדה המהפכנית", אך ברך כלל הופיע סתם בשם פת"ח, ופירסם ביטאון שנשא אף הוא את שם הביטאון של פת"ח האמיתי — פלסטין אל-תורה (פלסטין המהפכה).

בין הפיגועים הרבים שבוצעו על-ידי אבונידאל: רצח ירדני סעיד חמאמי, נציג אש"ף בלונדון, כינואר 1978; רצח נציג פת"ח בכווית, עלי נאצר יאסין, ביוני 1978; רצח עד אל-דין קלק, נציג אש"ף בפאריס, באוגוסט 1978; רצח נציג אש"ף בכריסל, נעים חאדר, ביוני 1981; רצח עיצאם סרטאוי בפורטוגל באפריל 1983. כל אלה נחשדו על-ידי אבונידאל בקיום קשרים עם כוחות השלום הישראליים ובפעולה למען שלום ישראל-פלסטיני.

חוץ מזה כיצע אבונידאל שורה ארוכה של פיגועים נגד יהודים בי אירופה. אנשיו הם שביצעו את כל הפעולות נגד בתי-כנסת ברומא, בפאריס, בווינה ובמקומות אחרים, בתי-היהודים היהודי באנטוורפן, רצח העסקן היהודי היינץ ניטל בווינה, הפיגוע במיסערה היהודית בפאריס, ועוד.

במשך 22 החודשים שעברו מאז התגבשה בראשי בהרעה תיאוריה, שיש לה חשיבות רבה לגבי המתרחש כיום. היא חייבה שיבוץ סבלני של אבנים רבות — קטעי-מידע שהשגתי מהצדדים השונים, ובעיקר ממקורות ישראלים וממקורות אש"ף — נתמונת פסיפס. אך חסרה לי אבן אחת. האבן הזאת סופקה עתה על-ידי אחד מגיבורי הפרשה: אלכסנדר היג, מי שהיה אז שרי-החזן האמריקאי.

דרושה: פרובוקציה

היג כתב ספר על כוונתו, שי הסתיימה בחטף בעיקבות מיל-חמת-הלבנון. מטרתו העיקרית היא לטאר את עצמו מן החשד שהוא נתן לאריאל שרון, אור ירוק" לפתיחת המילחמה, כאשר ביקר שרון כווינגי טון בחודש מאי 1982.

הדבר הוא כמעט מובן מאליה. לא יעלה על הדעת כי ממשלת-ישראל תצא למילחמה כזאת מבלי לקבל אישור מוקדם ממשלת ארצות-הברית, כשם שקיבלה אישור מראש לפתיחת המילחמה ב'1967 (באמצעות ראש המוסד דאז, מאיר עמית). וכפי שחשבה בטעות שקיבלה אישור אמריקאי לפתיחת המילחמה של 1956 והאנגלים טענו אז כי שרי-החזן האמריקאי, ג'ון פוסטר דאלס, נתן אור ירוק למיבצע הבריטי-צרפתי-ישראלי (י).

אך הגיון לחדר והוכחה לחדר. עכשיו בא היג, ותוך כדי הבחשה הוא מביא את האישור. לפי תיאורו של היג בסיפרו, הוא ניהל "ויכוח חריף" עם אריאל שרון.

תמונת פסיפס מורכבת מאבנים קטנות רבות. לפעמים חסרה רק אבן אחת כדי להשלימה.

כזאת היא התמונה של ערבי מילחמת-הלבנון. רק השלמת התמונה הזאת יכולה לתת את התשובה על אחת השאלות החשובות ביותר: מי נתן את הדרושה האחרונה למילחמה?

הסדר הכרונולוגי ידוע היטב: ביום החמישי, ה'3 ביוני 1982, נערך הנסיון להתנקש בחייו של השגריר שלמה ארגוב בלונדון.

ביום השישי, אחרי שממשלת ישראל התכנסה והחליטה על כך, ערך חיל-האוויר הישראלי את הפצצת המחץ על בירות, שבה נהרגו כ-500 איש ואשה. הפצצה זו הוסברה כתגמול על הפיגוע בלונדון.

ביום השבת הגיבו כוחות אש"ף, כצפוי, בהפגות יישובי הגליל. בהפגה זו נהרג אדם אחד, חייל שנסע בכביש. כמוצאיי-שבת התכנסה ממשלת-ישראל והחליטה על המילחמה.

ביום הראשון פלש צה"ל ללבנון כדי להבטיח את שלום הגליל, וכך החלה המילחמה שלא הסתיימה עד עצם היום הזה.

בדרך לחלוטין כי כל המי אורעות האלה קשורים זה בזה קשר בליינתק. מי שלחץ על ההדק בפתח מלון "גרובנר" בלונדון — הוא שפתח במילחמה.

זה היה ברור לי מהרגע הראשון, ועל כך כתבתי עוד בשבוע הראשון של המילחמה. השאלה היא: מי לחץ על ההדק? ליתר דיוק: מי נתן את ההוראה לבצע את ההתנקשות בלונדון?

אריאל שרון עם אלכסנדר היג במאי 1982 אור ירוק, בתנאי...